

Scénář k reportáži

Pan Vladimír Černín se narodil 24. 2. 1942 v Ostravě Vítkovicích. Rodiče pocházeli z menší vesnice na Opavsku, kde také prožil rané dětství, ovšem u své tety a strýce. Rodiče dojížděli za prací. Jeho tatínek pracoval jako jeřábník ve Vítkovických železárnách.

Jeho původní plán byl jít studovat pedagogickou fakultu. Měl rád děti a volnočasové aktivity, fotbal. Od svých dvanácti let byl zapáleným hráčem volejbalu. I díky sportu a pevnému přátelství mu zřejmě některé dobové události, jako např. nástup komunismu, tolik nezasahovaly do jeho dětství a dospívání. Žil svůj ostravský život.

„My jsme, myslím si, nikdy moc nesnili. Když něco přišlo, tak jsme se do toho pustili. A ten volejbal byl taková příležitost navíc.“

Nakonec ale na doporučení své učitelky nastoupil na Vysokou školu báňskou v Ostravě. Tu absolvoval v roce 1965 a získal titul inženýr. Životní zvrat nastal ve chvíli, kdy se musel ze svého rodného kraje přestěhovat.

„Důvod byl ten, že když jsem ukončil školu, tak jsem dostal tzv. umístěnku k Rudným dolům Jeseník.“ Společně i se svou manželkou se tak ocitli v úplně jiném prostředí, ve Starém Městě pod Sněžníkem. Pan Černín si na nové prostředí přivykl poměrně rychle, pro jeho manželku bylo zvykání náročnější.

Rok 1968 už prožíval v Rudných dolech.

V roce 1977 se stal ředitelem závodu a nějakou dobu ještě odolával stranickým funkcím. *„U nás se to tak nějak zvrhlo, že jsem se stal ředitelem, a ještě jsem ve straně nebyl... Až když už jsem dělal asi několik měsíců ředitele, tak vedoucí tajemník strany ze Šumperka přijel zkontrolovat, podívat se na nového ředitele. Když jsme seděli, tak jsme se bavili, předseda naší strany, podnikový ředitel přijel z Jeseníku... potom jak odjeli, tak za mnou přišel – já jsem musel, vždyť to nejde...“*

Připouští ale, že pokud chtěl lidem v závodu vyjít vstříc, měl výhodu, že ve straně byl. Jinak by s ním nikdo nejednal.

S manželkou vychovali dceru Hanku, která vystudovala Pedagogickou fakultu v Olomouci. Promovala v roce 1989. Právě jejich dcera oběma rodičům do jejich života přinesla tolik zásadní nezkraslené informace o probíhajícím pádu.

„Já jsem jí zpočátku moc nechtěl věřit, protože ty informace oficiální byly úplně jiné, že, ale tak byla to dcera, tak jsme jí věřili.“

I Rudné doly pád komunismu zásadně ovlivnil. Byli odvoláni náměstci i ředitelé jednotlivých úseků a na jejich pozice byla vypsána nová výběrová řízení. V říjnu 1994 se Rudné doly privatizovaly. Pracovně v nich setrval několik dalších let, a to na různých vedoucích pozicích.

V roce 2006 se dokonce souhrou náhod stal na jedno volební období starostou města.

Pan Černín se domnívá, že lidé jsou pořád stejní – jsou dobří a jsou špatní.

Jak by zhodnotil současné Staré Město? *„Líp než manželka... Fakt je ten, že jednak tu žiju tolik let. Já už jsem Staroměsták, já nejsem náplava, jsem tady 60 let nebo kolik, takže jsem rád a říkám, a byl bych rád, aby se město rozvíjelo.“*